

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

II. EVFOLYAM, 10. SZÁM.

ÁRA 30 FILLÉR

1958. OKTÓBER.

BIZALOMMAL TEKINTÜNK A JÖVŐBE

Írta: Kövesi Béla, postavezérigazgató

Ha majd néhány évtized múlva valaki megírja korunk postatörténetét, minden bizonnyal a legnagyobb elismeréssel fog megemlíteni postánk gyökereit átalakulásáról és a rendkívüli eredményekről. Mert amit ma magától értetődő természetességgel veszünk tudomásul, az majd a kellő történelmi távlatban mutatkozik meg igazi nagyságában.

1945-ben

Honnan is indultunk el 1945-ben? A szovjet hadsereg kemény csapásai nyomán kétségbeesetten visszavonuló fasiszták szörnyű pusztítást vittek végbe a posta területén is.

Mai értékre átszámítva, jóval az egymilliárd forintot felülre becsülhető a megsemmisült és az elhurcolt javak értéke.

A posta gerincét képező szálító- és híradástechnikai berendezések 70—80 százalékban estek áldozatul az esztelen fasiszta rombolási dühnek.

A posta dolgozói a felmérhetetlen pusztítás helyreállítását alkalmával adták igazán tanújelét a munka- és hivatászetetüknek, becsületes helytállásuknak. Ahol a harcok elcsendesedtek, a postások azonnal munkahelyükre siettek, hogy az annyira nélkülözött postaforgalmat minél előbb megindíthassák.

A Dunántúlon, közel a fővároshoz, még dörögtek az ágyúk, de a pesti oldalon a Budapest 62-es postahivatal február 15-én már megkezdte a levélpostai küldemények kézbesítését.

A felszabadulás után két hónappal pedig a levélforgalom az egész országban helyreállt. Nem sokkal később megindult a helyközi távbeszélő forgalom és fokozatosan megkezdődött valamennyi központ újjáépítése.

Az első 3 éves terv

Az első hároméves terv időszakát a fő cél a háború előtti állapot előérése volt.

A hároméves terv teljesítése során népgazdaságunk jelentős változása ment keresztül. Ez a változás erősen kihatott a postával szemben támasztott követelményekre. És annak ellenére, hogy abban az időben még igen sok helyen elhanyagolt munkakörülmények között, sokszor ázva-fázva és nem is mindig jóllakottan kellett a ferasztó szolgálatot teljesíteni, a postások derekasan megállták a helyüket.

Próbátétel volt a hírlapszolgálat bevezetése. Ezt a merőben új, kézbesítőinknek különösen szokatlan, de politikailag felmérhetetlen jelentőségű feladatot a postások maradéktalanul teljesítették. Megismerve a hírlapszolgálat szépségeit, a forgalom dolgozói megszerették ezt az új szolgálati ágat és rendkívüli eredményeket értek el.

Összbizalmi értekezlet a Hírlapterjesztő üzemben

Oktober 13-án összbizalmi értekezletet hívott össze a Hírlapterjesztő üzemi szakszervezet, amelyen a párt és a szakszervezet is képviseltette magát.

Jelemező a hírlapterjesztő üzemi bizalmiainak jó munkájára és érdeklődésére, hogy a 45 bizalmi közül három volt igazoltan távol. Az értekezlet beszámolója, amelyet Kass Ferenc szob-elnök tartott, igen érdekes, közvetlen és mozgósító hatású volt. Kass elvtárs beszélt a választásokkal kapcsolatos bizalmi feladatokról, szót tett a üzemi szakszervezeti munkájának jelenlegi hiányosságait és megemlékezett a

Azzal, hogy rendszeres lett az újságolvasás, a postások munkája hozzájárult ahhoz, hogy

a sajtó világhírességet vitt a parasztság évszázados sötétségébe és megmutatta a parasztságnak, hogy a politika hazánkban többé nem úri huncutság,

amely róla és kárára dönt nélkül, hanem az ő javát szolgáló becsületes országvezetés, a többi között az ő részvételével is.

A szocializmus alapjainak lerakása

is hatalmas feladatot adott a posta dolgozóinak. Lépést kellett tartani a népgazdaság erőteljes fejlődésével

és olyan postai szervezetet kellett kialakítani, amely a szocialista ipar, kereskedelem, a mezőgazdaság és a lakosság egyre fokozódó igényeit a lehető legjobban tudja kielégíteni.

A posta erőteljes fejlődését és a szolgáltatások igénybevételének korábban soha nem látott mértékét jellemzi többek között pl., hogy a postaszervek száma háború előttihez képest kétszeresére, a kerületi kezelő-járatok száma öt és félszeresére, a kerékpároké ötszörösére, a motorkerékpároké tizenegyszeresére, a gépkocsik száma pedig két és félszeresére növekedett. A szállítókész-közök ilyen arányú gyarapítása a megnövekedett postai forgalom gyors lebonyolítását segítette elő.

A fejlődés útján

A fasiszták esztelen rombolása a táviró és távbeszélő berendezésekben okozott a legérintkenyebb károkat. A táv-közlés fejlődése mégse maradt el a postaforgalom mögött, noha a műszaki berendezések helyreállítása, a régi korszak-rusítás és az új létesítmények építése rendkívüli erőfeszítéseket követelt. Ámde mindezek nyomán a táviró- és helyi távbeszélő-forgalom háromszoros, a helyközi távbeszélő-forgalom ötszörös emelkedése, az új automata központok, a nagy ütemű CB-sítés, új rádióállomások, a vezetékes rádió kiépítése, a telex- és a képi-telefonhálózat bevezetése, a falu-telefonhálózat, majd a televízió megszületése bizonyítják, hogy fardozásaink gyümölcsözőek voltak.

A posta műszaki és forgalmi dolgozóinak szakmai és politikai fejlődése, hivatászetetettel végzett lelkes munkája, becsületes helytállása segítette a postát fejlődésének e nehéz szakaszán.

Szinte töretlenül felfelé ívelő nagyszerű eredményeink további fokozását a két év előtti ellenforradalom átmenetileg megakasztotta. A postát ért anyagi kár elérte a 27 millió forintot. Nem telt bele azonban egy esztendő, és

az ellenforradalom okozta erkölcsi és anyagi károkat a baráti államok, elsősorban a Szovjetunió segítségével sikeresen felszámoltuk.

Visszatértünk a tervszerű szocialista építés, az előrehaladás útjára. A gazdasági konszolidáció a párt és kormány határozatait lehetővé tették, hogy a postás dolgozók jövedelmét amely a megelőző években a népgazdaság többi dolgozóhoz képest visszamaradt, arányosan rendezzék. 1955. évhez viszonyítva

a postások átlagbére 32,7 százalékkal emelkedett. Átlománycsoportok szerint: a forgalmi dolgozóké 34,1, a műszakiaké 28,4, a munkásoké 31,1 és az adminisztratív dolgozóké 28,5 százalékkal.

A műszakiak átlagbéreinek emelkedése azért kisebb arányú, mert ebben az állománycsoportban már 1955-ben is rendezték a béreket.

A következő évek tervei

Postatörténeti könyvünkben ismét lezárult egy lap. A következő évek lapjain még nem eseményeket, hanem terveket olvashatunk. A hároméves időszak biztató terveit, amelyek tovább fejlesztik a postát és az életszínvonalunkat emelik.

Amikor majd november 16-án a szavazóurnákhoz járunk, azokra szavazunk, akiknek a vezetésével eddigi eredményeinket elértük, akikre rábízunk szocialista államunk és helyi államhatalmi szerveink további vezetését.

A postás dolgozók, akik a felszabadulás óta annyiszor helytálltak a munka frontján és hűséggel szolgálták szocialista államrendünket, bizalommal tekintenek jövőnkbe.

Biznak barátainkban, elsősorban a Szovjetunióban, bíznak pártunkban, kormányunkban, bíznak önmaguk erejében. Emellett tesznek hitet november 16-án a posta dolgozói.

Útját álljuk a háborús készülődésnek!

BÉKÉT AKARUNK!

Oktober 15-től 22-ig — erősebben, mint valaha — száll a világ közvéleményéhez az európai munkások és közöttük negyvenezer magyar postás dolgozó szava:

Szüntessék be az atomfegyverek kísérletezését és gyártását! Ne épüljenek rakétakilövő támaszpontok, ne repüljenek atombombával felszerelt gépek!

Akadályozzák meg a nyugatnémet szövetségi haderő atomfegyverrel való felfegyverzését!

Jöjjen létre az atommentes európai övezet! Üljenek asztalhoz és legyen egyezség a nagyhatalmak nemzetközi együttműködése érdekében.

Harsány követeléseinket alkotó munkával, öntudatos politikai magatartással tesszük értékessé a közös harc számára.

Az európai országok szakszervezeteinek és dolgozóinak konferenciája 1958. június 22-én felhívással fordult a világ dolgozóihoz: Egységünk és akarunk kiáltás világá: ne legyen atomháború!

Oktober eszméi, a haladás erői győznek!

ÍRTA: HORN DEZSŐ

Békés munkában és nagy beszélgetésben van az ország. Választásra készülünk. A dolgozók hétköznapi közeli azonban kiemelkedik az emberiség sorsfordulójának ünnepe, november 7-e, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 41. évfordulója.

Ezen a napon született meg a világ első szocialista állama. Először és visszavonhatatlanul hatalomra jutottak Oroszországban a barbár módon elnyomott munkások és parasztek. Ezernyi nehézség, háborús pusztítás, fejletlen és romokban heverő ipar, mezőgazdaság, külföldi és belső ellenforradalmi erők véres, kegyetlen támadása, nyomor és nélkülözés jelentett szinte leküzdhetetlen akadályt a kormányzásban még tapasztalatlan munkásoknak és paraszteknek. De a bolsevikok vezetésével — a szovjet népek áldozatos harcban legyőzték az ellenséget és a nehézségek legióját. Meg-erősödött a szovjethatalom. Az addig embertelenül elnyomott munkások és parasztek felszabadult alkotókészsége nyomán — az egész haladó emberiség üdvére — sikeres fejlődésnek indul a Szovjetunió. Társadalmi téren megelőzte, gazdasági, tudományos, kulturális téren néhány évtized alatt utolérte és túlszárnyalta a legfejlettebb kapitalista országokat. A sok áldozat és munka meghozta gyümölcsét. Közel van már az idő, amikor a szovjet nép, nemcsak a legújabb tudományok terén, hanem az egy főre eső vas, acél stb. termelése terén is túlszárnyalja a legfejlettebb kapitalista országot, az Egyesült Államokat. Ezért tekint ma csodálatul a Szovjetunióra az emberiség, ezért lett az elnyomottak reménye máris születése pillanatában, 1917-ben. Akkor, a haladás erői, szerte Európában harcba indultak elnyomóik ellen.

A lenini eszmék sikeresen terjedtek. Az első világháborúban agyongyötört dolgozók milliói követelték és követik az orosz példát. A magyar munkásoktól is az emberi haladás élvonalába vezette az országot, amikor lerázta nyakáról az évszázados rabságot és kikiáltotta a Tanácsköztársaságot. Recsegték, döltek a „szent és örökkévaló” trónok és kiváltságok. Veszett félelmében, mindent félredobva fogtak össze a reakciós uralkodósztályok a létüket fenyegető legnagyobb veszély, a szocialista forradalom ellen. Akkor sikerült is meg nekik legyőzni és verbe fojtani a forradalmi erőket nálunk és más országokban is, de ott, ahol a legerősebb volt, Oroszországban már nem! Ott már meg tudták védeni a kivívott szabadságot, de akkor még nem volt annyi erejük, hogy a mi Tanácsköztársaságunkat is segítsék megvédeni a reakciós külföldi csapatok ellen, akik újra nyakunkra ültették a tökélet, a deszant, a földbirtokost, a grófok, a bárók és lakájok siserahadát. Kegyetlen évtizedek következtek azután a magyar és a többi kapitalista országok dolgozóira. De a Szovjetunió léte és példája erőt adott a munkásoknak. A kommunista vezetésével újra és újra elesztették a sok vérel elfojtott forradalmi tüzet. A rothadó kapitalista rendszer egy évtized alatt súlyos gazdasági és politikai válságba jutott. Felülkerekedtek a fasiszták, a hitleriek vették kézbe a hatalmat, akik a kapitalista világ fenntartása ér-

dekében a történelem legkegyetlenebb háborújába sodorták az emberiséget. Milliőknak — közöttük 600 000 ereje teljében levő magyarnak — kellett meghalnia ezért. A fasiszták mégsem tudott győzedelmeskedni a haladás erői felett. Nem sikerült, mert volt már erős Szovjetunió.

A mikor az imperialista hatalmak a német fasiszták életre segítették a Szovjetunió ellen, úgy jártak, mint a palackból kieresztett kegyetlen szellemmel, ezért menekültek a Szovjetunióval való szövetségbe. Hatalmukat, létüket féltették, de nem tagadták meg önmagukat. A közös harcot sötét hátsó gondolatok fűtötték. A háború alatt akkor szálltak csak partra Nyugaton, amikor már a szovjet csapatok Berlint ostromolták. Aljas taktikájuk azonban így sem sikerült. A Szovjetunió nem vészelt el ebben a kegyetlen küzdelemben, hanem megacélozódva került ki a harcból. Ez nyitotta meg egy sor országban a fel-emelkedés útját. A kommunista pártok vezetésével a haladó erők le is rázták elnyomóik igáját, és megkezdtek felszabadult életük, a szocializmus építését. De nemcsak Európában! Ázsia, Afrika és Latin-Amerika népei — közöttük a 600 millió Kína — Oktober eszméitől vezéreltetve, a szovjethatalom fejlődését látva, támogatását élvezve, az imperialista gyarmati elnyomás ellen, a nemzeti függetlenség, a szocialista építés útjára léptek. Recsegőpog a kapitalista világ, szemünk láttára hullik szét a gyarmati rendszer, porba hullnak a régi kiváltságok.

Az imperialisták ezért gyűlölik Oktober születését, a Szovjetuniót. Ezért küldték születésének pillanatában csapataikat a szovjet állam megfojtására, ezért küldték Hitler Moszkva ellen, ezért szervezték meg a gazdasági blokádot, ezért hozták létre az Atlanti Paktumot, ezért tart az USA 49 országban létesített 950 támaszpontján kb. másfélmillió katonát, ezért szerveznek összeesküvéseket és fegyveres beavatkozást a haladás országában, ezért tartják rettegésben és háborús feszültségben az emberiséget azok, akiknek eddig sem volt drága az emberélet, ha saját érdekeikről volt szó. De hiába! A történelem ke-erekét visszafordítani nem lehet. 41 évvel Október után már megdönthetetlen a szocialista vilárendszer ereje. A rágalom és ködösítés is egyre eredménytelenebb. Korunk jellemzője a harc a haladás és a reakció erői között. Ebben a nagy küzdelemben az öntudatra ébredő népek a Szovjetunióra, Kínára, Indiára, az Egyesült Arab Köztársaságra és a többi imperialista igából felszabadult országra tekintenek. Viszont Amerikára tekint minden ember, amely szeretné aulmát a feltörekvő néptömegek elől megmenteni. Erőli tanácskozhát Libanon elsőbkött miniszterelnöke, Irak volt bírályi családja, Csang Kaj-szek, Li Szin-man és a világ más tájain élő Amerika támogatását élvező szélhámosok garadája. Mindezt világosan látják, érzik száz- és százezer, ezért halálak és ezért ünneplik Oktober népét.

A magyar nép ma szintén ott áll az ünneplők sorában. Társadalmi felemelkedésünk, nemzeti létünk és biztonságunk alapjává vált immár az Oktober szülte világ. Megvalósíthatunk a nagy magyar hazafiak eszményeit, akiket megsemmisítettek, vagy száműzetésbe kergettek az uralkodósztályok. Hazánk elmaradott mezőgazdasági országból ipari ország, az urak országából a dolgozók országa lett. Sorsunkat mi formáljuk, magunk irányítjuk és együtt menetelünk a szocialista országok táborában a felemelkedés útján. Eredményeink messze túlszárnyalják számos fejlett kapitalista országét és össze sem hasonlíthatók semmilyen vonatkozásban a Horthy-Magyarországgal. Persze, a letűnt magyar úriosztály és szövetségeseik gyűlölnék mindent, ami a dolgozóknak jó. 1956-ban megmutatták azt is, hogy milyen dühvel vennék ismét birtokukba azt, amit elvesztettek. A szocialista építésünk ellen irányzott ellenforradalmi támadás olyan szerves része volt az imperialisták haladás-ellenes akciójának, mint amilyen természetes volt a Szovjetunió és a testvéri országok segítése akkor a magyar munkásoktól. A forradalmi munkáspártot kormányt. Szövetségünk — melyben ismét a szovjet nép vállalta a legtöbb áldozatot — létünk és az egész szocialista tábor alapja és gyorsan erősödő támasza a haladásért küzdő emberiségnek.

Ez az újra vérrrel megpecsételt segítség bizonyította ország és világ előtt, hogy nem tér vissza soha többé az urak hatalma. A gyors talpraállás megmutatta rendszerünk fölényét és azt is mindenki láthatja, hogy magunk is levontuk e tragédia tanulságait.

Népünk jobb életkörülmények között él, mint bármikor, nyugodtan dolgozik és teremti meg a még jobb élet alapját. A magyar szakszervezetek ebben a párt és kormány által kialakított bizalmi légkörben végzik meg-tisztelő feladatukat. Munkájukat egyre inkább társadalmi megbecsülés és a dolgozók bizalma kíséri.

Most a Nagy Októberi Szocialista Forradalom ünnepe előtt megújuló lendülettel harcolunk a dolgozók érdekében és szilárdan hisszük, hogy a magyar dolgozók, közöttük a postások is a választásokon a munkáshatalom, a további felemelkedés, a szocializmus, a béke ügye mellett tesznek hitet a Hazafias Népfontra adott szavazatukkal.

Lelkes választói gyűlésen jelölték Hegyi Gyulát országgyűlési képviselőnek

A Hazafias Népfront XIV. kerületi bizottsága október 14-én jelöléssel egybekötött választói gyűlést tartott a Posta Központi Járőrtelépén. Az érdeklődés oly nagy volt, hogy a kultúrterem zsúfolásig megtelt a Járőrtelép dolgozóival és akik később érkeztek, csak a lépcsőházban tudtak elhelyezkedni.

Az ünnepi beszédet Horn Dezső, a postászsakszervezet főtitkára tartotta. Beszédében régi okmányokból és kérvényekből vett idézetekkel ilusztrálta a régi postás életet és sok adattal bizonyította, a postás, közöttük a Járőrtelép dolgozóinak mai, a régi-nél szebb, nyugodtabb életet. Beszélte a párt és a forradalmi munkás-paraszt kormány

szinte, józan politikájáról, a dolgozók és hazánk felemelkedését szolgáló intézkedéseiről. Elmondotta, hogy a 3 éves terv célkitűzéseit minden dolgozónak ismerenie kell, mert ebből látható további felemelkedésünk útja. Meggyőződésének adott kifejezést abban, hogy a postás — együtt az egész dolgozó magyar néppel — olyan emberekre adja szavazatát, akik ki próbált harcra a szocializmusnak, rendíthetetlen hívei a munkáshatalomnak.

Horn elvtársnak nagy tetszéssel fogadott beszédét után Borok Sándor lakatos kért szót. Hangsúlyozta, hogy a

Járőrtelép és a XIV. ker. dolgozók olyan embert szeretnének országgyűlési képviselőjüknek, aki tapasztalataiból ismeri a munkásosztályt, a munkásembereket, akiről mindnyájan tudja, hogy egész életében hűséggel szolgálta a nép ügyét és bátran kiáll a nép szolgálatába.

Az üzem munkásainak nevében Hegyi Gyulát javasolta országgyűlési képviselőnek. Javaslátát hosszan tartó taps fogadta.

Bekő szaktárs a termelési osztály dolgozója hozzászólásá-

ban többek között elmondotta: Azt akarjuk, hogy soha többé ne ismétlődjen meg az 1956 előtti időszak, amikor a párt és kormány vezetésében ingadozás volt. Nem szabad megengedni azt sem, hogy a vezetők és a tömegek közötti kapcsolat megegyezzen megla- zuljon. Hegyi Gyula jelölésével egyetértünk és javasolom a népfront országgyűlési képviselő-jelöltjeinek listájára.

Piatreskó Ede, a Dózsa garázs vezetője elmondta, hogy Hegyi Gyulát nagyon régóta ismeri. Munkáscsalád gyermeke, régi mozgalmi harcos, ezért bátran javasolja a munkások képviselőjének, mert tudja, hogy azok érdekeit fogja szolgálni.

Eczetes József gépkocsivezető arról beszélt, hogy a választás olyan időpontban zajlik le hazánkban, amikor az imperia- listák mesterkedése arra irányul, hogy az ENSZ-ben is bebizonyítsák: a magyar nép nem ért egyet a jelenlegi kormánnyal. Ez érthető, mert azoknak az uraknak, akiknek gyárunk, földbirtokuk volt, nem tetszik a munkásosztály hatalma. De mi,

az ideai választáson is megmutatjuk, hogy a munkások, a munkásosztály hatal-

mát kívánjuk és nem akarunk tőkést látni a képviselőházban. Ma a magyar dolgozók olyan jelölteket választanak, akik a munkáshatalom és a nép célkitűzéseit támogatják.

A felszólalások után a gyűlés részvevői egyhangú szavazással jelölték Hegyi Gyulát országgyűlési képviselőnek.

Hegyi elvtárs megköszönte a bizalmat és ígéretet tett, hogy megbízatása értelmében a munkásosztály — közöttük a postás érdekeit fogja képviselni a parlamentben.

A gyűlés végén Vámosi szaktárs megköszönte a részvevők megjelenését és örömmel állapította meg, hogy a Járőrtelép dolgozói megértették a nap fontosságát és lelkesedéssel előbbre vitték a választás ügyét. Bár a dolgozók közül senki nem zavarta sérelmek említésével a jelölőgyűlés jó hangulatát, szóvá tette, hogy Hegyi elvtársnak, aki sportolónak is működik, tartozása van a postás sporttal szemben. Ezért ne feledkezzen meg arról, hogy a postás dolgozók régi panasza, a postás sportpálya minél előbb megépüljön.

Hegyi elvtárs erre ígéretet tett, és a gyűlés lelkes hangulattal bezárult. T. E. Posta Járőrtelép

Vámosi szaktárs, a Járőrtelép igazgatója megnyitó beszédét mondja. Jobboldalt Horn Dezső, baloldalt Hegyi Gyula elvtárs látható.

BÜVKÖRÖBEN

Amikor Puskás Gabriella sok rábeszélés után végül elfogadta az áthelyezését, így búcsúzott tőle az üzemvezető főnöke:

„Örülök, hogy elfogadja. Gabika. Sokkal jobb lesz magának, ha kikerül ebből a búvkörből.”

Búvkör? Igen, így is mondható. Az események vizsgálatakor sokat beszélgettem P. Gabriellával. Szívesen vitákoztam volna a búvkört maga köré vont és a középpontban álló Medgyesi János főkönyvelővel is. De elriasztó, makacs és búvkörében megközelíthetetlen volt. Még a szakszervezeti tisztviselőknél sem ismer- te el illetékességüket az ügy elbírálásában. Más véleményt nem tűrő és minden beszélgetést befúvalasztó túlzott magabiztossággal jelentette ki, a beszéd kezdetén:

„Uram, én jólnevelt ember vagyok, nálam semmi modorbeli differencia nincs és nem vitatható az eljárásom.”

Az eljárás valóban nem vitatható; egyértelműen modor- talan, a vezető részéről megengedhetetlen, sőt törvényte- len. Nem is vitatjuk.

Miről beszél a jegyzőkönyv?

Mi is történt tulajdonképen?

Az egyeztető bizottság jegyzőkönyve — amelynek határozatával és a határozathoz- zási állásfoglalásával, a tények ismeretében, de még a jegy- zőkönyv adatai alapján sem érthetünk egyet — ennyit mond Puskás Gabriella és a „jólnevelt” főkönyvelő ügyé- ről.

Puskás Gabriella a posta Anyaghivatal 443—345/58. sz. folyó év augusztus 22-én kelt áthelyezési határozata ellen fellebbezéssel élt, mert az irat augusztus 1-i hatállyal utólagosan helyezi át, és a szóban- forgó munkör-összevonás csak látszólagos. Szóvá teszi, hogy vele szemben a főkönyvelő goromba és modortalan, nem

kapja meg tőle azt a tisztele- tet, amit a többi szaktársnok és szaktársak megkapnak, a bérrendezéseknél hátrébe so- ritja stb.

Válint Márton SZB elnök- nek az egyeztető bizottsági ülésen elmondott véleménye röviden ez: a főkönyvelő má- sokkal szemben is használ olyan hangot, ami sérti egy beosztott önértékét, erői már több dolgozó is panaszkodott. Helyesebb eljárás lett volna Medgyesi szaktárs részéről, ha az általa tapasztalt hiá- nyosságokat figyelmeztetéssel, vagy fegyelmi eljárással szün- tetné meg és nem a vezetőhöz nem illő módszerrel intéznék ügyes-bajos dolgait beosztott- jaival.

Kapás József így nyilatko- zott az ismert ügyről: P. Gab- riellának személyi ellentétek miatt kell az üzemből elmen- nie. A főkönyvelőre más dol- gozónak is van P. Gabriellá- hoz hasonló panasza. Nem he- lyes, hogy személyi ellenté- tekkel egy dolgozót más üzem- be helyeznek át. Ha Medgye- si főkönyvelőnek igaza van, a hiányosságokat módjában áll figyelmeztetéssel, súlyosabb esetben fegyelmi eljárással megszüntetni, ilyenre azonban még nem került sor.

Füzi Károly egyeztető bi- zottsági tagnak máshangú a véleménye: Szerinte a köny- velői munkakört összevonták a három könyvelő helyett, csak kettőre van szükség. A Munka Törvénykönyve szu- jítja a vezetőnek azt a jogot, hogy munkatársait megvá- laszthassa és ezek alapján az áthelyezéssel egyetért.

„Nem akarom magát látni”

Természetes dolog, hogy az egyeztető bizottsági eljárás- on két vélemény alakul ki. Azonban különös, ha az ellen-

véleményt egy reális valósá- got nélkülöző indokolásra ala- pozzák, amely ha igaza lenne, sem tényleg lehetővé a vissza- menőleges áthelyezést, más- részt kicsinált, látszatmegol- dásra úgy ráhúzni a törvény paragrafusát, hogy a törvény szellemét is félremagyarázzák, ez a jogok tiprása.

P. Gabriella anyagkönyvelő, olyan munkaes, hogy munká- jáért kezdetben még Medgyesi főkönyvelő is pénzrel jutal- mazta, megdicsérette és rábiza- azt is, hogy kezdőket tanítson abban a munkakörben. De mert szóvá merete tenni a fő- könyvelő durvaságát, izléste- len vicceit és visszautasította a magánügyeket firtató főköny- velő bizalmát, megfordult a helyzet. Hivatali hatalmával elhelyeztette, mert a vezetői tekintély megsértését látta P. Gabriella viselkedésében. Az elhelyezést P. Gabriella nem vállalta és mert szakszerveze- tünk is közbelépett, egy-két évre elfojtódott az ellenszenv. De csak látszólag. A főköny- velőnek P. Gabriella egyre rosszabb könyvelő lett, egyre kibíratatlanabb munkatárs, akivel már szóba sem állt és köszönését sem fogadta. Ami- kor ez a körülmény P. Gabrie- llát többször, hivatalba nem illő dacolásra ragadtatta, két év múlva a főkönyvelő elérke- zettnek látta az időt, hogy is- mért áthelyezhesse azt, aki egyszer már borsot tört az or- ra alá azzal, hogy a „szakszer- vezethez mert futni panaszá- val”. De most már igyekezett törvényes alapot teremteni az áthelyezéshez. Átszervezte a hivatali munkaköröket. Az anyagkönyvelők pénzügyi munkakörbe illő munkájából pénzügyi munkakört létesített és az átszervezésből Puskás Gabriellát úgy hagyta ki, hogy kicserélte Bőszé Tibornéval, ak. pénzügyi munkakörben

Beszélgetés Rontó Tibor vezérigazgatóhelyettesével

Ismeretes, hogy az il- letékes állami szervek ez évben foglalkoztak a munkaruha-ellátás kér- désével. Ez a postát is érintette, mert a posta aránylag nagy védő- és munkaruha-fogyasztó. Ar- ról szeretnénk tájékoz- tatást kérni, hogy a ren- dezés milyen mértékben érintette a postás dolgo- zókat?

„Köztudomású, hogy népi demokratikus országunk évente mintegy egymilliárd forintot fordít munka- és védőruhára. A juttatásnak az a célja, hogy a dolgozó azok- ban a munkakörökben, ahol a munka nagyfokú szennye- ződéssel jár, ne a saját ruhá- ját használja. Azokban a munkakörökben, ahol a dol- gozók az időjárás viszonyai- gának ki vannak téve — el- sősorban külső munkánál, vagy fűtetlen helyiségben — megfelelő, időjárás ellen védő munkaruháról is gondoskodni kell. Az elmúlt években a kü- lönböző népgazdasági ágak ezt a lehetőséget eltérő mó- don értelmezték és igen sok helyen — a postán is — nemcsak a miniszteri utasí- tásban megállapított munka- körökben, hanem más terüle- ten is biztosították régi érte- lemben vett munka- és védő- ruhát. Ez nemegyszer azzal a veszéllyel járt, hogy éppen a legjobban rászorult dolgozó- nak nem jutott sok esetben megfelelő minőségű, vagy mennyiségű munkaruha. Eb- ben az évben az illetékes ál- lami szervek az egyes tárcák részére munka- és védőruha ellátás céljára — a takarékos- ság figyelembevételével — megfelelő keretösszeget bizto- sítottak. A keretösszeg fel- használásánál elsődleges szempont az, hogy ott, ahol a munka- és védőruha ellátás feltétlenül szükséges, a dol- gozók részére a megfelelő juttatás biztosítva legyen. Ebben az évben a postán 5,5 millió forint került ebből a célból felhasználásra. Ezzel az összeggel 18 000 dolgozót tudunk ellátni.”

Milyen szempontok sze- rint lett összeállítva a miniszteri utasítás szöve- ges részét kiegészítő úgy- nevezett munkaköri jegy- zék?

„Elsősorban azoknak a dol- gozóknak biztosítottunk me- gfelelő munkaruhát, akik munkájuk nagy részét vagy egész- szét szabadban végzik. Ilye- nek pl. a posta távirádmun- kásai, akiknek kötelessége té- len-nyáron, a legnagyobb hi- degben, vagy a legnagyobb melegben, hófúvások és ziva- tarok idején is a hirtőlőző há- lózatban bekövetkezett sérü- lések helyreállítása. Ezeket a dolgozókat munkaöltőnnyel, szőrmémellénnyel, vihar- kabáttal, meleg sapkával, me- leg kesztyűvel és bakancsal látjuk el. Itt a juttatás egy- évre eső értéke több mint 800 Ft. A távirádmunkási munka- körhöz hasonlóan még számos dolgozó részesül munkakö- rülményeire való tekintettel az átlagosnál magasabb jut- tásban. A motorkerékpárosok mintegy 600 Ft, a szállítómun- kások 800 Ft, a járatkise- rők 640 Ft, a csomagrakodók 360 Ft, a kábelmunkások 270 Ft évi értéket kapnak.

A rendezés során az ellá- tást megvontuk egyes mun- kakörökben, amelyekben a juttatást nem tartottuk indo- koltnak, illetve amelyekben az ide vonatkozó rendelkezé- sek az ellátást nem tették lehetővé. Megvontuk az úgy- nevezett illegális juttatásokat is. Ezzel az intézkedéssel tudjuk biztosítani, hogy min- den rászoruló dolgozó mun- kakörének megfelelő munka- ruhával legyen ellátva.”

A vonatkozó miniszteri utasítás szerint a posta- szervek kötelesek helyi munkaköri jegyzéket ké- szíteni. Mi ennek a cél- ja?

Az általunk elkészített munkaköri jegyzék az egész postára vonatkozik és az úgy- nevezett MACSI munkaköri jegyzék sorrendjében van összeállítva. Nyilvánvaló,

a főkönyvelő, így hagyta jóvá az első kísérlet után két év- vel a helyi egyeztető bizott- ság. És ebben kellett, hogy megnyugodjon mindenki.

Jó ez így?

— Egyáltalában nem. Igen sok emberben megmaradt a fanyar érzés. Igaz a törvényte- lenül elintézték áthelyezésben megnyugodott az agyonhaj- szolt dolgozó, elhallgattak a bátorító kollégák is: ne hagy- magad, melletted állunk mi és az igazság. Mégsem volt he- lyes az „egyetlennek” hitt megoldás. Nem! És ha vala- kitől idejében kap bátorítást P. Gabriella, hogy fellebbez- zen tovább, van még a szak- szervezetnek felsőbb fóruma is, ahol nem ijednek meg Medgyesi főkönyvelő össze- költöztetésétől; szakszervezetünk választott volna idejében tör- vényes és helyesebb megol- dást. Mert büntetlenül senki nem ruháztja fel a törvényt, és aki csak törvénytelen esz- közökkel látja kivihetőnek a szándékát, annak nem adott volna senki igazat. Mi úgy gondoljuk hogy a dolgozók törvénye; a Munka Törvény- könyve, még a makacs fő- könyvelőkkel is meg tudja ér- tetni, hogy a jó modorról ég- szen más a dolgozók véle- ménye, mint a gyermekszobában felnevelt uraknak. Ahhoz jo- ga van egy vezetőnek, hogy mun- katársait megválassza, de ha már megválasztotta, ahhoz nincs joga, hogy a modorával egyet nem értő, vagy a neki nem tetsző dolgozót eltávolít- sa búvköréből. A búvkörből kikapcsolható volna más is. És megdöglendő, hogy nem kellene-e visszaadni az embe- rek szolásszabadságát és kriti- kai bátorságát a búvkörben maradt dolgozóknak: ne hi- gyék azt, hogy most már glóriát is vonhat maga köré a onó- tes és jómodorú főkönyvelő.

T. I.

hogy a postaszerveknél nem található meg minden felso- rolt munkakör. Elsősorban azért kell az egész postára összeállított munkaköri jegy- zékből az adott postaszervek- nél előforduló munkakörökre összeállított jegyzéket elkészí- teni, hogy az illetékes pos- taszerv dolgozó egyértelműen meg tudhassák, hogy részükre milyen munka- és védőruha- ellátás van biztosítva.

Biztosítva látja-e vezér- igazgatóhelyettes elvtárs a munkaköri jegyzékben felsorolt dolgozók részére az előírt munka- és vé- dőruha-ellátást?

„Feltétlenül. Kormányza- tunk által engedélyezett 5,5 millió forint beszerzési keret a jogos igényeket kielégíti. Ez az összeg ténylegesen ren- delkezésre áll és a jelenlegi ellátáshoz szükséges raktári készlettel is rendelkezünk. Jelenleg a postaszerveknél a munkaruha kiadása folya- matban van. Az új kormány- intézkedés következtében munka- és védőruha-gazdál- kodásunk tervszerűbbé vá- lik, mert az egész postára ér- vényes egységes munkaköri jegyzék elkészült. Az a kö- rülmény pedig, hogy az új rendelkezésnek megfelelően valamennyi munkaruha a jut- tatási idő letelte után a dol- gozó tulajdonába megy át, biztosítja a használatra ki- adott ruházat megbecsülését. Felhasználjuk a raktári kész- leteinket is. A használt ruha- darabok tényleges értékét a helyi szakmai és társadalmi szervekből alakult bizottságok értékelték fel.

Azoknak a dolgozóknak, akik esetenként olyan mun- kát végeznek, melyhez mun- ka- vagy védőruha szükséges, a postaszervek vezetői saját hatáskörükben az adott kö- rülményeknek megfelelően védő- és munkaruhát köte- lesek kiadni. Az esetenkénti juttatásra valamennyi posta- szervnél megfelelő külön tar- talék biztosítva van. Ezúton is felhívom a postaszervek vezetőit és azokat a dolgozó- kat, akik a munka- és védő- ruha-juttatást végzik, a gyors, pontos és gondos munkára. A posta munkaruházattal ellá- tott valamennyi dolgozóját arra kérem, hogy a személyes használatra kiadott ruhadara- bokat gondosan őrizze meg és tartsák karban. A szaksze- rűen kezelt és megfelelően gondozott ruházat a viselési idő letelte után, mint komoly érték a dolgozó tulajdonába megy át.”

Véleményt kérünk

Szocialista építésünk vele- járója a legjobb eredményt elért üzemek és dolgozók anyagi és erkölcsi megbecsü- lése, jutalmazása. Ennek vál- tozatos formái közül legismer- tebb egy-egy üzem „Élüzem” címmel való kitüntetése. A jelenleg fennálló rendelkezé- sek értelmében a posta is Élüzem-címmel tüntetheti ki, illetve jutalmazhatja legjobb üzemeit. Erre a célra egy- egy alkalommal 270 ezer for- int áll rendelkezésre.

Nagy gondot okoz a posta és a szakszervezet vezetése- nek az egymástól eltérő pos- taszervek tevékenységének értékelése és jutalmazása. Ezért fordulunk most a pos- tás dolgozókhöz, szakszerve- zetekhez: mondjanak véle- ményt, tegyenek javaslatot, hogyan lehet kiválasztani a legjobb postaszerveket, ho- gyan lehet legigazságosabban kijelölni a rendelkezésre álló jutalmazási kereten belül a postai élüzemeket. Javasol- nak olyan a gyakorlatban is alkalmazható elveket, ame- lyek általánosíthatók az ér- tékelésnél.

Felhívjuk a szaktársak figyelmét arra, hogy a jutalma- zás alapvető és mással nem helyettesíthető célja a gaz- daságos és minél jobb minő- ségi postaszolgáltatás. A ja- vaslatokat a következő cím- re kérjük beküldeni: Posta- Szakszervezet, Bpest, XIV., Cházár András u. 13.

NOVEMBER 7. TISZTELETÉRE

Hivatalunk dolgozói november 7-e tiszteletére szocialista munkaversenyt szerveztek. Céljuk, hogy az eddigi minőségi munkát, amelyet hivatali szemle négyesre minősített — tovább fokozzák. Dolgozóink szeretnék, ha az 1958. év második felében olyan eredményeket érnenek el, amellyel kiérdemelnék az élizem címet.

Versenyvállalásunkban szerepel a rádiódíjak 94 százalékos beszedése minden hó 8-ig, az OTP által előirányzott betégyűjtési terv 5 százalékos

túlteljesítése, a postai küldemények olyan gondos kezelése, hogy sérülés vagy elvesztés miatt ne legyen kártérítésre kötelezve senki, valamint hivatalberendezéseink és felszerelési tárgyaink, a járművek és levélszekrények fokozottabb tisztántartása.

Az élizem cím elnyerése érdekében a dolgozóink éber figyelemmel kísérik vállalásaik teljesítését.

Farkas Bertalan
szb-elnök

MI ÍGY TAKARÉKOSKODUNK

Amikor elolvastuk az „Orjárat a Budapest 62-es számú hivatalban” című cikket, eszünkbe jutott, hogy nekünk is vannak takarékoskossági eredményeink, csak hát elhallgatjuk. De mert mi is becsülettel kivesszük részünket ebből az országunk részére igen fontos mozgalmából, nekünk is jólesne, ha írának erről.

Mi úgy takarékoskodunk, hogy nem megyünk minden csipri-cseprő javítással az iparoshoz. Amit tudunk, azt megcsináljuk magunk. Ha a kezelőszal fiókja leszakad, ha a szekrények zárja elromlik, kijavítjuk. A kerékpárok alkatrészeit megvesszük és nem várunk a műhelyi szerelésre, elvégezzük mi is. Ajtók, ablakok, zárok megjavításából száz forintok lesznek.

Egyszer elromlott az ingaóránk, az igazgatóság engedélyezte a megjavítását, de az iparosok anyagihiány miatt nem vállalták. Addig gondolkodtunk, addig törtük a fejünket, míg mi házilag is megcsináltuk; 314 forintot takarítottunk így meg. Asztali lámpákat, kezelői üvegfalak szerelését, ablakrákák javítását, villanykapcsolók kicserélését házilag végezzük el és így kb. egy év alatt 1024 forintot takarékoskodtunk. Nem sok, az igaz, de a munka sem volt sok vele és jó érzés tudni, hogy a magunk módján mi is eredményesen takarékoskodunk hazánk javára.

„A mezővári hivatal dolgozói.”

Huszonöt év a „tengelyen”

Postaszolgáltatának 40. évfordulóját ünnepelte október 1-én a Mozgópostafőnökség Budapest 78. postahivatal három dolgozója, Palotás Ernő, Sarlós János és Villányi Nándor. Mint postás növendékek 1918. október 1-én lépték át először a posta küszöbét, Palotás Ernő Kismartonban, Sarlós és Villányi szaktársak a Sopron 1-es hivatalban kezdték ismerkedni a postai szaktudás ezerféle ágával.

1921-ben Palotás szaktárs Sopron 1-be került és azóta a három szaktárs, elválaszthatatlanul együtt maradt. 1926-ban mindhármat a Budapest 72. postahivatalhoz helyezték, ahol úgy a belföldi, mint a külföldi irányítási mestereivé képezték magukat. Szorgalmuk

kiváló eredményeképpen 1931-ben ugyancsak mindhárman a Mozgópostafőnökség utazó létszámba kerültek, ahol még a mai napig is mint mozgópostarovatolók utaznak. A több mint 25 évi „tengelyen” töltött idő után is életrejük legjavában vannak.

A ritkaság számba menő harmas jubileum alkalmával a Mozgópostafőnökség valamennyi dolgozója szeretettel köszönti a jubiláló munkatársakat és további erőteljes fejlődést kívánnak, hogy továbbra is — még nagyon soká — szolgálhassák becsületes, példamutató jó munkájukkal a magyar postát és a magyar népet.

Fekete József
tájékoztatói felelős

A GÉPKOCSI SZERELMESE

A vonat robogott Szege felé. Esett az eső és a cseppek vereséget futottak az ablaküvegen. Egy ideig nézegettem játékosan kedvüket, majd gondolatban kérdéseket tettem föl valakinek, akit még nem ismerek. Egyszerű dolgozó, 62 éves, 40 évi postai szolgálatot maga mögött hagyó gépkocsivezető. A vonat közben befutott Szege felé és én dobogó szívvel, lámpalázzal érkezem első riportmora a járműlepi kirendeltség elé. Akiről írni akarok, távol volt. Amíg rád várok, akiről írni akarok, távol volt. Amíg rád várok, akiről írni akarok, távol volt. Amíg rád várok, akiről írni akarok, távol volt.

— És ha nyugdíjba megy? — kérdelem. — Ha már nem lehet a gépkocsivezetők között, beszélgetni fogok a lakókkal. Sokat fogok olvasni, hallgatom a rádiót. Tervezem, hogy sokat utazgassak majd a feleségemmel. Meg akarom mutatni neki, ezt a gyönyörű szép országot. Van egy kis kertem, abban is dolgozom majd.

— És a gépkocsi? — Az bizony nagyon fog hiányozni. De nem szakadok el végleg tőle. Talán szükség lesz néha ezután is az én segítségemre, tapasztalatomra. Bejártam fél Európát, ismerem a nyugati országok életét, több évtizedet élni. Ma kényelmes kocsiban ülünk, úgy gyűjtjük a leveleket.

„En nagyon szeretem, nem is tudnék a motor hangja nélkül élni — folytatja. — Ha benne ülök, együtt dobog szívem a motorral, ha valami rendellenes benne, az nekem is fáj, s addig nem vagyok nyugodt, amíg meg nem hallom a motor egészséges hangját. Vittek volna már magasabb „pozícióba” is, de nekem ez a legjobb, a legszebb foglalkozás.”

Jó munkát, jó egészséget a szocialista posta építéséhez!

A közelmúltban több változás történt a posta felső vezetésében. Azóta többen fordultak hozzánk — különösen a vidéki dolgozók közül — kérdéssel: kik a posta új vezetői?

Ha kissé elkésve is, szívesen teszünk eleget ezeknek a kéréseknek és mindjárt megragadjuk az alkalmat, hogy ezúton is sikeres munkát, erőt és jó egészséget kívánjunk a szocialista posta építéséhez, a posta új vezetőinek, Kövesi Béla, Bujáki István és Rontó Tibor elvtársaknak.

Kövesi Béla

postavezérigazgató

1908-ban Budapesten született. Munkácsalából származik. Szakképzettsége műszerész. A felszabadulás után elvégezte a Gazdasági és Műszaki Akadémiát és most fejezi be villamosmérnöki tanulmányait. A felszabadulás előtt mint műszerészegéd dolgozott magánvállalatoknál. A felszabadulás után, eredményes munkásságáért 1949-ben a DIAL Telefon Rt. műszaki osztályának vezetője lett és „Elmunkás” kitüntetését kapott. Az akadémia elvégzése után a Postavezérigazgatóság

Bujáki István

vezérigazgatóhelyettes

1920-ban Budapesten született. Édesapja 1920-tól a mozgópostánál dolgozott rak-tárosi beosztásban.

Bujáki elvtárs középiskolai tanulmányai után 1938-tól több gyárban dolgozott, mint

segédmunkás, majd 1940-ben felvették a postához. Ebben az időben ismerkedett meg a munkásmozgalommal, és azóta is tevékenyen részt vesz a pártélete munkájában. A postatiszti alap- és szakvizsgák után Hatvanban, a Központi Távírdán és a Budapesti 72. sz. postahivatalban dolgozott.

1947-től a postások szakszervezetének osztályvezetője volt, 1954-től a Budapest 112. ph., majd a Budapest 62. sz. postahivatal vezetője volt. Eredményes munkájáért a „posta kiváló dolgozója” lett és „Munka Erdemrem” kormánykitüntetésben is részesült.

Mint a Közgazdaságtudományi Egyetem levelező tagja, 1957-ben nyerte el az „okleveles közgazda” diplomát.

Bujáki elvtárs kiváló szakember. 1958. augusztus elsején nevezték ki vezérigazgatóhelyettesnek.

Ezermester szakkör

Szegeden, a Postások „Móra Ferenc Művelődési Otthonában” ezermester szakkör kezdte meg működését. A 8–12 éves kis „postások” képzett vezető segítségével ismerik az elektromosság rejtelmeit, s maguk is állítanak majd össze egyszerű műszereket, berendezéseket. A szakkör minden vasárnap délelőtt 9–12-ig rendszeresen foglalkozást tart.

EGY HŐNAPI PRÓBAIDŐ UTÁN

Szeptember 1-én a reggeli órákban zöld postásautó állt meg egy szegedi kis ház előtt. Ablakából kócos gyermekfej kukucskált kifelé, majd mint egy játékos napsugár hol el, hol ott bukkant fel. A postás mosolygott. Jól ismeri a kislányt; sokszor hallotta tőle a kiáltást: „Anyuka csomag érkezett, itt van a pacika is!”

A háziaszony pár szem cukrot adott a kislánynak, hogy vigye ki a lovacskának, amely olyan hűséggel hordozza a csomagot nekik is. De az ismerős rozsdabarna színű lovacska nem volt sehol. A kislány szája sárgára görbült, kezébe szorongatva a cukrot, könnyes szemmel kérdezte: „Kinek adjam most?” A postás bácsi ölébe vette a kislányt, az átmelegedett kezecskéiből egy szem cukrot a kislány szájába tett és az autóhoz vezette:

— „Tudod, Gizike, ezután ezek a zugoszívű gépek fogják hordani a csomagot. A pacika elment más vidékre. Most majd ez a zöld autó hozza neked a csomagokat.”

Igy mutatkozott be a postai gépkocsi Szegeden. Ezelőtt a csomagforgalom lebonyolítását öt lovaskocsi látta el. Szeptember 1-től a Posta Központi Járműtelep a lovaskocsik helyett négy gépkocsit állított üzembe.

Egyhónapi próbaidő után Major szaktárs, a Szeged 2. postahivatal vezetője elmondta: hogy a gépesítés nagyon jól bevált. A lakosság is megelégedett vele. Előnye, hogy sokkal jobban lehet ráakodni, jobb a kihasználási lehetőség és nincs fennakadás. A lovakkal rendkívül sokat bajlódott. Lassan közlekedtek, az etetésük és ápolásuk igen körülményes volt. Tartalék ló hiányában, ha egy lónak baja történt mindig fennakadás volt.

A gépesített csomagkézbesítés tehát Szegeden jól bevált, ami a lakosság, a posta és népgazdaság szempontjából is egyaránt előnyös. Gizike sem sir már. Csillogó szemmel üdözlö a zöld autót és a cukrot most már a postás bácsinak adja, vagy inkább ő szopogatja el.

Szegeden is gépesítették a csomagkézbesítést.

Szemtanúk és szakértők előadásorozata

a nemzetközi eseményekről

Napjaink mindenkit érdeklő problémáiról, a világ sorát, az emberiség jövőjét formáló nemzetközi események hátteréről — az újságok cikkeinél részletesebb ismertető előadásokat szervez az Országos Béketanács.

Az aktuális, napirenden lévő külpolitikai kérdésekről szakemberek, külföldön járt újságírók, nemzetközi kérdésekben járatos politikusok tartanak előadásokat, akik a szemtanú, a szakértő hitelességével ismertetik a kérdések nemzetközi összefüggéseit, és a legkülönbözőbb külpolitikai irányzatok ezzel kapcsolatos véleményeit.

Az első előadást Csatornai Károly rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter tartotta a Távol-Kelet problémáiról és a Kínai Népköztársaság kül- és belpolitikájáról, aki több évet töltött Kínában és ismerje a távol-keleti helyzetnek.

A sorozat további előadásai — többek között — a nemzetközi helyzet alakulását figyelemmel kísérve: az atomtudósok nemzetközi tárgyalásairól, a leszerelés témaköréről, az Egyesült Nemzetek XIII. közgyűléséről, valamint a nyugat-német militarizmus helyzetéről szólnak.

Az előadásorozatokra az Országos Béketanács titkársága csak korlátozott számban tud meghívókat biztosítani, de örömmel várja azokat, akiket érdekelnek és foglalkoztatnak a nemzetközi kérdések. Jegyigényléssel az Országos Béketanács titkárságához (Budapest, VI., Népköztársaság útja 124. Telefon: 124—399) lehet fordulni.

—er.

Szakszervezetünk fejlődése a XIX. kongresszus határozatainak szellemében helyes úton halad

Ülésezett szakszervezetünk központi vezetősége

A szakszervezet Központi Vezetősége 1958. szeptember 30-án és október 1-én tartotta ülését. Napirenden szerepelt az elnökség beszámolója a Szakszervezetek Országos Tanácsa III. teljes üléséről, amelynek keretében ismertette a magyar szakszervezetek XIX. kongresszusa óta végzett szakszervezeti munkáról készült értékelő jelentést, gazdasági helyzetünk néhány kérdéséről, és az ezzel kapcsolatos feladatokat, a magyar szakszerveze-

Szakszervezetünk munkája a jobb közbe tartozik

Horn Dezső főtitkár — az első napirend előadója — beszámolójában a többi közt a következőket mondotta:

„A SZOT III. plénuma a szakszervezetek általános fejlődéséről megállapította, hogy a XIX. kongresszus határozatai időtállóak. Az események bizonyították be, hogy a szakszervezet — bár ez a folyamat jóval előbb kezdődött — egészséges fejlődésnek indult és a határozat szellemében, helyes úton halad.”

„Szakszervezetünk elmúlt fél évi munkája is a XIX. kongresszus szellemét tükrözi és eredményeink alapján a SZOT értékelése szerint a jobb szakszervezetek közé tartozik.”

Ezután megemlékezett arról, hogy a magyar szakszerveze-

tek tömegbefolyása nőtt, amit a szervezett munkások megnövekedett bizalmában lehet leginkább lemérni. És mert a szakszervezetek eredményesen végzik feladataikat, a szakszervezetek jelentősége, társadalmi és politikai súlya is nagyobb, mint régebben.

„Azokat a fő feladatokat, hogy örködjünk a törvényesség betartása felett, vigyázzunk elért eredményeinkre, az életszínvonal biztosítása terén, szintén helyesen teljesítették a szakszervezetek — mondotta Horn elvtárs. — A politikai munkában viszont elmaradás van és a jövőben ezt kell — ha nagyobb erőfeszítésekkel is — megjavítani.”

„Szakszervezeteink válnak a kommunizmus iskoláivá — folytatta. — Ez azt jelenti,

tek szerepét a mezőgazdaság szocialista átszervezésében és a választási munkában.

A második napirendi pontként a szakszervezet nevelő munkáját vitatta meg a Központi Vezetőség.

Az ülést Kóczián András, a szakszervezet elnöke nyitotta meg. Üdvözölte a közlekedés és postaügyi miniszter képviselőjében megjelent Katona Antal miniszterhelyettest, valamint a SZOT és a Postavezérigazgatóság képviselőit.

hogy tevékenységük a szocializmus általános célkitűzéseiről folyó harcban kapják meg tartalmukat és lényegüket.

Szakszervezeti mozgalom nevelési munkájának legfőbb célkitűzése, hogy emeljék a dolgozók politikai öntudatát, a dolgozók termelési aktivitását és felelősségét ébresszünk bennük az ország, a nemzetközi munkásmozgalom és a béke ügye iránt.

„Szakszervezetünk közvéleményformáló ereje segíti a párt politikai munkáját és ez összefüggésben van a gazdasági építés minden problémájával és a termeléssel kapcsolatos feladatokkal.”

reskedelmi, a pedagógus és orvosegészségügyi dolgozók közösen végeznék a falvakban politikai nevelő és felvilágosító munkákat, ugyanakkor közösen alakítanák ki a falvakban a kulturális és sportéletet, nagy eredményekre számíthatnánk. Nem könnyű feladat, de megvalósítható.”

A választás politikai állásfoglalás lesz

Végül a választásokkal kapcsolatban elmondotta: „A választás politikai állásfoglalás lesz a munkáshatalom megvédése, a szocializmus megteremtése és a béke megvédése ügye mellett. A szakszervezeteknek, mint nevelő szervezeteknek igen sok lehetőségük és feladatuk van ezzel kapcsolatban.

Le kell tennünk a garast ezen a téren is a szocializmus ügye mellett, be kell bizonyítani, hogy a munkáshatalom mellett állunk.

Hogyan tegyük ezt? — A szakszervezetek XIX. kongresszusa szellemében fokozzuk javítsuk a szakszervezeti tevékenységet, a dolgozók és felemelkedésünk érdekében. Tegyük meg többet mint eddig a munkáshatalom erősítéséért, politikai, gazdasági téren egyaránt. Magyarán meggyőződéssel — mert erre minden alapunk megvan — a párt ösztönzi politikájának helyességét.

Töltsünk sok időt a dolgozók között, segítsük az üzemi politikai munkáját, intézzük emberséggel és ügybiztonsággal a dolgozók problémáit.

Az elnökség beszámolóját a Központi Vezetőség helyesléssel fogadta. A napirendi pont anyaga feletti vitában felszólalt Mészáros József (Bp. vidéki tb), Csókás József (Bp. 4.), Horváth Kálmán (Miskolc TB), Buza Márton (Bp. Postavezérig.), Maur Emil (Szeged Ter. biz.), Bedő István (Nyugdíjasok 1.), Bíró Bódis József (Pécs TB), Pálvölgyi László (Bp. Posta Közp. Járműtelep), Vlasits Géza (Bp. nyugdíjas), Pápai László (Bp. Posta Kísérleti Int.), Besenyei Miklós (titkár), Rádi Károly (Bp. Hírlapterjesztő Üzem), Pócsik Zoltán (Bp. Közp. Kábelüzem), Katona Antal (KPM miniszterhelyettes), dr. Mosonyi Ferenc (Bp. Közp. Kábelüzem), Polgár István (Bp. Vid. Ig.).

Központi vezetőségi ülésünk második napirendi pontjáról: szakszervezetünk nevelési munkájáról, Horváth Ist-

Az országos postás újtó tanácskozás után

Szeptember 26-án a vezérigazgatóság nagy tanácstermében országos postás újtó tanácskozás volt, amelyen részt vettek a legjobb újtók, a szakvéleményezők, valamint a szakmai és szakszervezeti vezetők. A beszámoló és a tanácskozás világosan megmutatta, hogy a postás dolgozóknak nagy kezdeményező erő rejlik. Az is nyilvánvalóvá vált, hogy szép számmal vannak, akik ötleteikkel, újításaikkal jobban, olcsóbbá akarják tenni a postai szolgáltatásokat, könnyíteni akarják a postai munkát. Ezt igazolta, hogy 1952-től 1958 közepéig 31 690 újítást nyújtottak be a postás dolgozók s ebből 8349 lett bevezetve. Az újításokból származó megtakarítás több mint 28 millió forint. Újtási díj címén közel 2,5 millió forint került kifizetésre.

A tanácskozás résztvevői megvitatták azt is, hogy melyek azok a hibák, amelyek

még mindig fékezik az újítomozgalmat. Ezek közé tartozik, hogy egyes vezetők túl szigorú mércét alkalmaznak a díjazásnál. Még ma is lassú az újítási ügyek intézése, sok esetben elhúzódik a szakvéleményezés is. A feladattervek gyakran túlzott követeléseket támasztanak a dolgozóval szemben és előfordult, hogy feladattervet nem is állítottak össze. Nem volt megfelelő az újítókvaló foglalkozás sem és nem ki-elelítő mértékben reszesült egy-egy újító kitüntetésben, erkölcsi elismerésben. Nem volt megfelelő és elegendő az újítomozgalom propagandája sem.

A tanácskozás után a vezérigazgatóság és szakszervezetünk munkájában napirendre került az újítomozgalmat fékező hibák eltüntetése, hogy minden eddiginél nagyobb újítomozgalomhoz kapjanak kedvet a postás dolgozók.

ván osztályvezető tartott beszámolót.

Először a nevelőmunka politikai jelentőségével foglalkozott. Hangsúlyozta, hogy

a szocializmus felépítéséhez szükséges az emberek gondolkodásának szocialista átforgatása. Epp ezért minden tisztségviselőnek fel kell lépni a szakszervezet nevelő munkájának — különösen a politikai munkának — lebecsülésével szemben.

Ha ezt nem tesszük, és ha a dolgozókat nem hatja át a szocialista kultúra, erkölcs és világnézet, akkor a szocializmus építésének ügye sem haladhat előrébb.

Foglalkozott a postás dolgozók Horthy-korszak alatti kulturális helyzetével, elemmezte a felszabadulás utáni 13 év szakszervezeti nevelőmunkáját. Megállapította, hogy szakszervezetünk a felszabadulás első napjától kezdve állást foglalt népünk haladásá, fejlődése mellett.

Rámutatott, hogy a szakszervezeteknek jelentős szerep jutott a dolgozók felvilágosításában és politikai nevelésében, amikor a szocialista építés nagy feladataira mozgósított: például a földreform, az ipar, a nagyvállalatok államosítása az országos választások, az iskolák államosítása idején.

A továbbiak folyamán a kultúranevelési munka jelentős eredményeit ismertette és rámutatott, hogy a SZOT III. plénumának iránymutatásai alapján

hatékonyabb politikai nevelőmunkát kell végezni, amely arra irányul, hogy fejlessze a dolgozók politikai öntudatát, növelje

termelési és politikai tevékenységüket, hogy érezzék a felelősséget az ország, a nemzetközi munkásmozgalom és a béke ügye iránt.

Tájékoztatóját azzal fejezte be:

„A politikai nevelőmunkára az élet minden területén lehetőség van: bármilyen termelési, munkügyi, szociális, tudási, társadalombiztosítási, munkavédelmi, kulturális, sportfeladatot végzünk. Szakszervezeti szerveink és a tisztségviselők hatékonyabb politikai nevelőmunkájára a postás dolgozók még hasznosabb segítői lesznek annak a nagy ügynek, hogy hazánkban a szocialista társadalmi rend felépüljön.”

A beszámolót követő vitában részt vettek: Káplán Anna (Bp. Közp. Táviró Hiv.), Kéri Gyula (oszt. vez.), Komjáthy Gyuláné (Bp. Biz.), Menoni József (Bp. Postaig.), Horváth János (Helyközi Távb. Ig.), Szekeres Sándor (Bp. Nyugdíjas), Szabó Pál (Bp. Ter. Biz.), Básta Rezső (Bp. Műszaki Hiv.), Hegedűs Lajos (Szeged Hálép.), Szuhai Cecília (oszt. vez.), Molnár János (Bp. Közp. Táviró Hiv.), Török Mihály (Bp. Közp.), Csáki László (Bp. Távb. Ig.), Török Ferenc (Bp. Erzsébet távb. üzem), Finta György (Bp. Posta oktatási közp.).

A kétnapos ülés Horn Dezső főtitkár és Horváth István osztályvezető válasza után elfogadta a beszámolókat és megfelelő határozatot hozott a szakszervezet előtt álló feladatok elvégzésére.

A hozzászólások ismertetésére lapunk következő számában visszatérünk.

Hároméves tervünk szerény, de reális

A hároméves terv célkitűzéseiről szólva ismertette, hogy a terv stabilizálni, sőt, ha szerény mértékben is, de emelni fogja az életszínvonalat. Javítja, és gazdasági életünk adottságainak megfelelően fogja kialakítani a helyes fejlesztési irányokat,

„Ez a terv szerény, de reális. Nagy lépést tesz előre a régi hibák kijavítása terén. Nagyon komolyan figyelembe veszi a dolgozók szükségleteit és kívánságait.

Csak néhány adat: a hároméves tervben négyszer annyi mosógépet kap a lakosság, mint 1955–57-ben kapott. A hároméves terv folyamán évenként hatszor annyi bútort gyárt az iparunk, mint amennyit az első öt éves terv éveiben.

A szakszervezetek ellenőrzik és segítik a szakvonal munkáját

„Ma már ott tartunk, hogy a dolgozó rétegek jövedelme megemlékezés sokkal arányosabb, mint bármikor. A szakszervezetek ellenőrzik és segítik a tervszerű bérigazgatást.

Nagyon helyes, hogy a szakmák lehetőséget kaptak a bérezési formák önálló kialakítására. A postánál ez tette lehetővé a jelenlegi bérezési rendszer kialakítását, amely megfelel a mi postai adottságunknak. Van még rajta csiszolni való, erre vonatkozóan megvannak elképzeléseink, a kongresszusunk által megszabott irányelvek végrehajtásában.

„A kongresszus határozataiból kiindulva, az órábér rendszeréről számos területen fokozatosan fogunk áttérni a havibéres rendszerre.

A zsinórjavítók már havibéresek. A távirámunka-sok negyedik szakszervezetbe való átvitele szintén megoldandó feladat. Szeptember 15-től a legáltalmasabb munkakörben, az akkumulátorrészlegnél a 7 órás munkaidőt vezették be.

A Központi Vezetőség határozata értelmében a kézbesítők-nél Budapestben áttérünk a 210 órás munkaidőre és az egész országban biztosítjuk a heti pihenőnapot.

Miben nem értünk egyet a szakvonalal?

„A beruházások tekintetében, a szakvonalal sok dologban egyet értünk. Miben nem értünk egyet? A szociális és munkavédelmi beruházások tekintetében. Tudjuk, hogy az

ben. Évenként négyszer annyi építőanyagot bocsátunk a lakosság rendelkezésére, és évenként 60 százalékkal több lakást építünk, mint az első öt éves tervben.

„Adottságainkat figyelembe véve, a hároméves terv folyamán a gazdaságos termelést kell elősegíteni.

Erősségünk berendezéseket, textilipari műszereket, hűtőszekrényeket, atomfizikai műszereket stb. gyártunk, amikhez kiváló szakembereink vannak és nem kell sok nyersanyag.

A Kölcsönös Gazdasági Segítő Tanácsban belül a szocialista országok részére is főleg mi szállítjuk majd ezeket a gyártmányokat.”

Beszámolójában megemlé-

kezett a szocialista országok fejlődéséről, különösen a Szovjetunió és Kína fejlődésének óriási eredményeit érintette adatokkal, és összehasonlította azt a kapitalista államok életével — ahol bár nem helyes csődbejutásról beszélni, de látni kell, hogy pl. az USA-ban az acéltipárnak 50 százalékos kihasználtsága mellett 6 millió munkanélküli száma jellemzi gazdasági életük fonákságát.

A hároméves terv célkitűzései között megemlékezett arról is, hogy külföldi adósságaink csökkentése mellett a kivitelek növelésével egysúlyt teremtsünk fizetési mérlegünkben.

A nemzeti jövedelem felosztásának ismertetése után a posta eredményeiről szólt és megállapította:

a minisztériummal, jogos kivánságunk biztosítása érdekében felsőbb szervekhez fordulunk.”

Az oktatás

„Komoly erőfeszítéseket teszünk az oktatás érdekében. Szakszervezetünk lelkiismeretesen foglalkoznak ezzel a problémával. Decemberben elkészül az egész oktatást felölelő javaslatunk, mely segítséget kíván adni a tervszerű postai oktatás rendszerének kialakításához.

A mezőgazdaság szocialista átszervezése mindannyiunk érdeke

Ezután a mezőgazdaságunk szocialista átszervezéséről szólt: „A munkásoktól és a parasztságtól szövetség nélkül a proletárdiktatúra hosszú ideig nem tartható fenn — mondotta. — A nagyüzemekre való törekvés nemcsak szocialista tulajdonság. Nyugaton, a kapitalista országokban ez a folyamat gyors ütemben megy végbe. Nem önkéntesen, — ahogyan mi tesszük —, hanem azért, hogy a nagytőkések és földbirtokosok tönkretessék a kisparasztot és bekebelezik birtokait. A nagyüzemi gazdálkodás minden rendszerben termelékenyebb, mint a kisüzemi. Ha nem térünk át a nagyüzemi termelésre, a bérből és fizetésből élők ellátására nem tudunk elegendő élelmiszert teremteni. A mezőgazdaság átszervezése természetesen a parasztság egyéni érdeke is. A munkásoktól szükséges van a parasztság szövetségére, maga mellett kell, hogy

tudja ezt a hatalmas réteget a szocializmus építésében. Ezért politikai, de anyagi segítség is kell nyújtania. A politikai öntudat, az általános műveltség segíti a parasztságot ahhoz, hogy megértse a szocialista nagyüzemi gazdálkodás helyességét.

Ezen a téren különösen a területi bizottságokra hárul a feladat — folytatta. — Nekünk elsősorban a postások között kell jó felvilágosító munkát végezni és meg kell nyerni a legfontosabbakat, hogy segítsenek nekünk a termelőszövetkezeti mozgalomban.”

„Erőink az egész országban szét vannak forgácsolva. Miniket is foglalkoztatott a kérdés, de

a közalkalmazottak már megkezdtek bennünket, hogy valósítsunk meg valamiféle szakmai közszefogást.

Ha a közalkalmazottak, a ke-

Vissza a feladónak

Kedves „Füles” pajtás!

Eljött hát az óra,

Hogy megálljunk végre pár ószinte szóra: Egyik címlapon (láthatod e képen) Postás egyenruhát öltöttél fel éppen; Kétes bájjaidat takarván e mezzel, Nem tudtad még akkor, hogy mit tettél ezzel. Mert az olvasó, ki orráig sem lát tán, Így szólott gúnyosan címlapodnak láttán: „A kézbesítőnek jó dolga van ma már, „Füles” lett belőle, vagy talán csak ... számár?

Mi, akik az utcát hóba, hóbe járjuk, Megbecsülésünket — joggal — el is várjuk, Nem hallgathatunk el ilyen „csacsi” sértést, Hozzád intézünk hát pár ószinte kérdést: Öltötted-e már föl bányászok ruháját? Orvosok köpenyét, papoknak csuháját? Töltöttél-e már be híres színész-tisztét? Képviselet — rendőrt, tanárt, honvédtisztet? Voltál-e már melós a csepeli gyárban? Avagy traktoros a somogyi határban? — Minket lebecsültél, válaszunk csak ennyi: Jó kézbesítőnek nem könnyű ám lenni ... Nem hisszük, hogy fogad e pályára vásott, Fogadd el hát tőlünk ezt a jó tanácsot: Ne akardj lenni — se Te, se mi — mások, Maradj Te csak „Füles”, mi pedig postások!